

felszólítás ellenére sem fizető tagok kizárásáról döntött a közgyűlés.

A következő napirendi pontban a levezető elnök az alapszabály módosítására tett javaslatot, miszerint kérte a közgyűlést, hogy támogassa a „tisztletbeli elnök” és a „tisztletbeli tag” intézményének bevezetését, egyben javaslatot tett Luzsi József mint tisztletbeli elnök személyére, majd felolvasta az elnökség egyhangú javaslatát:

„Luzsi József elévülhetetlen érdemeiért a MEGOSZ létrehozása, tag-

ságának megerősítése, céljainak kidolgozása és érdekvédelmi szerepkörének hatékonnyá tétele érdekében. Tette mindezt a szakmája iránti szeretettel és nagy-nagy alázattal, mindig figyelve arra, hogy szakértelmét a MEGOSZ érdekében is kiteljesítse és tapasztalatait átadhatta. Vezetői kvalitásai átadása továbbra is érdeke szervezetiünknek, ezért Luzsi Józsefet a MEGOSZ tisztletbeli elnökének tekinti, annak megválasztja, és a tisztletbeli elnöki cím viselésére feljogosítja.”

A közgyűlés elfogadta és döntésével az alapszabályba illesztette a „tisztletbeli elnök”, valamint a „tisztletbeli tag” elismerő címeket, és egyben Luzsi Józsefet kitüntette a tisztletbeli elnök címmel.

Az egyebek napirendi pont felszólásaiban helyet kapott az erdészeti géptámogatásokat segítő partnerek bevonása, a szövetség nemzetközi képviselése, valamint a tagdíjreform.

Duska József

ügyvezető elnök, MEGOSZ

Egy bevezetésre váró nonprofit elvű erdészeti társulás

Az Erdészeti Lapok májusi lapszámában – Mertl Tamás és dr. Schiberna Endre cikkében – fontos adatok találhatóak a magánerdő-tulajdonosok birtokviszonyairól.

Engem meglepett, hogy az 1/1 tulajdon aránya mára eléri a magánerdők területének 35 százalékát. Ebben minden bizonnyal közrejátszott az erdőtelepítés, ami fontos kapcsolatot jelent a mezőgazdaság felé.

Rögtön eszembe jutott a 2002. évi thüringiai tapasztalatcsere kiaknázatlan lehetősége, egy modern, nonprofit elvű társulási forma, a Gazdasági Ügyviteli Egyesület (GÜE). Akkoriban az FVM Erdészeti Hivatalában dolgoztam, feladatom a magánerdő-gazdálkodás működőképességének javítása volt. Azonban a rendszerváltás hajnalán még oly kevés volt az 1/1 tulajdon, hogy e társulási forma bevezetése még korai lett volna. Ám mára ez a helyzet megváltozott. Az alábbiakban megpróbálom összefoglalni e társulási forma lényegét és előnyeit.

Az egyesületi forma azért fontos, mert sokkal kevesebb kötöttség, azaz költség terheli, mint a szövetkezeteket és gazdasági társaságokat.

E társulási formának a lelke az ún. átfutó számlán történő könyvelés. Ez azt jelenti, hogy ha az egyesületi tag eladja a kitermelt fáját, annak bevétele azonnal a tag nevére kerül. Ugyanígy ha az egyesület csemetét vásárol a számára, annak költsége is a tag számláján jelenik meg. Az egyesület tehát az értékesítendő vagy beszerzendő anyagok forgalmát fogja össze, mert nagy tételben könnyebb eladni egy terméket, másrészt beszerzésnél árengedményt lehet elérni.

A GÜE – amely valójában egy termék-pályás szövetkezés (nem szövetkezet) – tehát elsősorban könyvel, értékesít és beszerez. Működési költségét az általa nyújtott szolgáltatás után beszedett díjból fedezi.

Ez a finanszírozási mód tökéletes alkalmazkodást eredményez a szakaszos üzemmódhoz, ami kis erdőtulajdon esetén általános. Az átfutó számlán történő könyvelésből következik, hogy az egyesületnek gazdálkodásból sem költsége, sem bevétele, így nyeresége sincs, tehát automatikusan mentesül a társasági adó alól.

Amennyiben a tagok egymásnak nyújtanak szolgáltatást, az mentesül a forgalmi adó alól, mert cégen belül nincs forgalmiadó-fizetési kötelezettség. Ez azon tagok számára lehet fontos, akik nem tartoznak az áfakörbe.

Szolgáltatás nyújtására főleg azon 1/1 tulajdonnal rendelkező erdőgazdálkodók lehetnek képesek, akik egyben aktív mezőgazdák, és rendelkeznek bizonyos gépparkkal. E társulási forma további lényeges eleme, hogy nem mehet csődbe, hiszen annyi díjat szed, amennyi a működéséhez kell, továbbá nincs egy „vízfej”, mely felélhetné a nyereséget.

Természetesen az egyesület a fenti alaptevékenységen felül további szolgáltatásokat is nyújthat. Németországban ezek leginkább a következők lehetnek:

- segítségnyújtás a tagok éves gazdálkodási-pénzügyi tervének elkészítéséhez,
- a támogatási kérelmek begyűjtése és további ügyintézése,
- az egymásnak nyújtott szolgáltatások költségének nyilvántartása,

- beruházások nyilvántartása tagonként,
- közösségi géppark működtetése (a drága gépeket az egyesület vásárolja meg és működteti, a többi vállalkozóhoz képest a GÜE kétszeres mértékű géptámogatásra volt jogosult akkoriban),
- adótanácsadás és -ügyintézés,
- közreműködés a földhivatali nyilvántartások rendezésében,
- havi elszámolás a tagoknak, valamint évente közgyűlés szervezése.

Thüringiai tapasztalatcsereinken még azt is meglepetéssel észleltük, hogy a támogatásra jogosult közösségeket – az alapítási költségek támogatásán túl – a működési feltételek egyszeri normatív támogatásával (iroda berendezése, számítástechnika, fénymásoló stb.) segítik, illetve hozzájárulnak az igazgatás/ügyintézés folyó költségeihez (iroda-bérlet, gépszínbérlet, közlekedési költség, könyvelés, üzleti terv készítése, telefon stb.) is.

Meglátásom szerint a gazdasági ügyviteli egyesületi formában való gazdálkodás meghonosításához két feltétel szükséges. A polgári törvénykönyvben létre kell hozni ezt a társulási formát, másfelől meg kell vizsgálni azt, hogy a számviteli törvény lehetővé teszi-e az „átfutó számlán” történő könyvelést. Ha nem, módosítást kell kezdeményezni. Részletesebb információ beszerzéséhez érdemes tanulmányutat szervezni Németországba olyanok számára, akik megfelelő gyakorlati ismerettel rendelkeznek a gazdálkodás jogi és pénzügyi vonatkozásában. Persze egy jó tolmács is szükségeltetik.

Bartha Pál

okl. erdőmérnök